

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. június 22. napján kihirdetett Kb.II.22/2016/25. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) évi börtönbüntetésre, és a mellékbüntetést 3 (három) évi közügyektől eltiltásra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r. és ... II.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. június 22. napján kihirdetett Kb.II.22/2016/25. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 4 évi szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra, valamint 300.000,- ft erejéig vagyonek Kobzásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében. Ezért 300 napi tétel, napi tételenként 2.000,- ft összesen 600.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt menetlevéltömb lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról, valamint az I.r. és II.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 79.450,- ft bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó 43.290,- ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül mindkét vádlott vonatkozásában fellebbezést jelentett be súlyosításért. Az I.r. vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, míg a II.r. vádlott esetében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt. Az I.r. vádlott védője felmentés érdekében fellebbezett. Az I.r. vádlott a részére kézbesített ítélet

ellen fellebbezést jelentett be, annak megváltoztatása érdekében, a fellebbezés irányát azonban nem jelölte meg. A II.r. vádlott védője a részére kézbesített ítélet ellen fellebbezést jelentett be, a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. A II.r. vádlott a részére kézbesített ítéletre vonatkozóan jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést, és hosszabb tartamú közügyektől eltiltást szabjon ki, míg a II.r. vádlottat pénzbüntetés helyett próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélje. Álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében eltúlzottan enyhe a 4 évi szabadságvesztés, a cselekmények tényleges tárgyi súlyára, és arra figyelemmel, hogy az irányadó szabályok szerint vele vádlottal szemben 2 - 11 év között lehet szabadságvesztés büntetést kiszabni. A II.r. vádlott esetében utalt arra, hogy az enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan túl enyhe.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.754/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés b) pontja szerint hiányos. Indítványozta a történeti tényállás kiegészítését a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy „...az I.r. vádlott hivatali helyzetével visszaélve értesítette MLI-t, és a II.r. vádlottat abból a célból, hogy a II.r. vádlottnak jogtalan előnyt biztosítson.” (ítélet 4. oldal 3. bekezdés) Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet 25. oldal 5-8. bekezdései tartalmazzák ezt a megállapítást. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlzott mértékben vette figyelembe az enyhítő körülményeket és tért el az I.r. vádlott esetében a középmértéktől, illetve a II.r. vádlott esetében szabott ki pénzbüntetést szabadságvesztés büntetés helyett. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a Be.352.§ (1) bekezdése a) pontja alapján a tényállást egészítse ki, majd az I.r. vádlottat ítélje hosszabb tartamú szabadságvesztésre, és hosszabb közügyektől eltiltásra. A II.r. vádlott tekintetében felfüggesztett börtönbüntetésre tett indítványt. Egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette a fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Ebben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, a Be.376.§ (1) bekezdésében írt a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanság okából. Álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság adós maradt a II.r. vádlott és fiának az esetleges érdekeltségére, motivációjára vonatkozó adatok beszerzésével. Hibaként róta fel, hogy a katonai tanács a megismételt eljárásban nem vizsgálta a II.r. vádlott esetében az ellene orgazdaság és egyedi azonosító jel meghamisításának büntette miatt folyamatban volt ügyben tett vallomásokat. A Járásbíróságon lefolytatott 14.B...2/2015. számú ügyben rendelkezésre álló iratokat nem szerezte be, és nem értékelte. Másodlagos indítványa az I.r. vádlottnak mindkét vádpontban történő felmentésére irányult, a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, bizonyítottság hiányában. Fellebbezése harmadlagosan a védencével szemben kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését célozta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság értékelő, mérlegelő tevékenységével kapcsolatban, annak okszerűségével összefüggésben ésszerű kételyek fogalmazódtak meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyoldalúan értékelte amikor a II.r. vádlott vallomását, valamint az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokat fogadta el. Hiányolta, hogy a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa nem foglalkozott a II.r. vádlottnak a fiával való kapcsolatával, a II.r. vádlott jellemrajzával, és annak a körülménynek a vizsgálatával, hogy miért ismerte el mindenfelé ellenszolgáltatás nélkül II.r. vádlott a vesztegetési cselekmény elkövetését. Utalt arra, hogy a II.r. vádlott és fia kihallgatásuk során a vallomások megtagadásával, illetve megtételével olyan helyzetbe hozták magukat, hogy minden esetben egyeztetett vallomást tehettek. Hiányolta a védő, hogy az elsőfokú bíróság nem szerzett be bizonyítékot a II.r. vádlott családjá

vagyoni helyzetével kapcsolatban. Az I. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy megalapozott okszerű következtetés nem vonható le arra nézve, hogy az I.r. vádlott hivatali helyzetével visszaélve értesítette volna MLI-t és a II.r. vádlottat abból a célból, hogy a II.r. vádlottnak jogtalan előnyt biztosítson. A II. tényállási ponthoz kapcsolódóan a történeti tényállás egyes megállapításait idézve értékelte az elsőfokú bíróság által már hivatkozott és értékelt bizonyítékokat. Hivatkozott a Járásbíróság előtt folyamatban volt büntető ügyre, amelynek jegyzőkönyvéből a II.r. vádlott jellemrajzát látta kiolvashatónak. Ebből vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy ezen vádlott, valamint II.r. vádlott fia vallomása alakult, fejlődött az eljárás során. Álláspontja szerint a II.r. vádlott jellemrajzából közvetlenül következtetés vonható le a szavahihetőségére nézve. Idézett a már hivatkozott másik büntető ügy jegyzőkönyvéből a II.r. vádlott jellemrajzát alátámasztó bizonyítékként. Külön foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy ... miért tett önmagára nézve is terhelő vallomást egy olyan ügyben, amelyben a saját vallomása nélkül vele szemben még csak gyanúsítást sem lehetett volna közölni. Ezt követően beadványában részletesen értékelte még az ügyben kihallgatott MLI (1.sz. tanú) és 2. sz. tanúk vallomásait. A harmadlagosan előterjesztett indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés kifejezetten súlyosnak tekinthető. Hivatkozott a Fővárosi Ítélet Táblázat Katonai Tanácsa azonos jogi minősítésű ügyeiben folytatott büntetékiszabási gyakorlatra. Beadványához csatolta a .. Járásbíróság 12.B../2015/144. sz. elsőfokú és a .. Törvényszék, mint másodfokú bíróság 11.Bf.2..5/2017/18. számú ítéleteit, valamint az elsőfokú bíróság tárgyalása során készült jegyzőkönyvet.

Az I.r. vádlott az ügyben szintén előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Beadványában igen részletekbe menően foglalkozott azzal, hogy az elsőfokú ítélet miért megalapozatlan. Külön - külön foglalkozott az egyes megalapozatlansági okokkal, elsőként azzal, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből, további tényekre helytelenül következtetett. Ehhez a megalapozatlansági okhoz kapcsolódóan hivatkozott arra, hogy téves az, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottak között történt telefonbeszélgetésből következtetett a jogtalan előny nyújtására, miközben az előzetes telefonon történő megbeszélés csak időpont egyeztetésére irányult. Részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy az I.r. vádlottnak a II. tényállási pont kapcsán az ellenőrzés során milyen képek álltak rendelkezésre illetve, hogy a fekete-fehér fotók alapján téves a következtetés, a keresett autóknak a bontóban történő megtalálhatóságára és a keresett autókból származó alkatrészek beazonosítására vonatkozóan. Kifejtette továbbá, hogy téves bármilyen következtetés levonása a híváslisták adatai alapján az I.r. vádlott és 1. sz. tanú tényleges kapcsolatára vonatkozóan. Ehhez kapcsolódóan fejtette ki, hogy megalapozatlan az a megállapítása, hogy 1.sz. tanú és az I.r. vádlott kapcsolata túlmutat a sportbarátságon. Alapvetően téves következtetésként hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlott tudhatott az 1. sz. tanú vagyoni elleni bűncselekményekhez kapcsolódó kereskedelmi tevékenységéről. A II. tényállási ponthoz kapcsolódóan részletesen foglalkozott a II.r. vádlott vallomásaival és szavahihetőségével. Foglalkozott a II.r. vádlott által kötött vádalku lehetőségével, valamint azzal a kérdéssel, hogy ez az egyezés milyen előnyöket hozott II.r. v ádlottnak az ellene párhuzamosan lefolytatott ügyében. Ezen túlmenően az I.r. vádlott az ítélet megalapozatlanságát eredményező iratellenesség kapcsán sorolta fel, hogy az elsőfokú ítélet történeti tényállása mely részben ellentétes a rendelkezésre álló iratok tartalmával. Foglalkozott továbbá a tényállás felderítetlenségével, így azzal, hogy a II.r. vádlottnak volt e egyáltalán 300.000,- forintja arra, hogy az I.r. vádlottat megvesztegesse. Ehhez kapcsolódóan csatolt egy magán könyvszakértői véleményt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kétséget kizáróan nem bizonyított tény értékelte az I.r. vádlott terhére, illetve, hogy nem vizsgálta, hogy a II.r. vádlott miért változtatta meg vallomását a nyomozás során, és tett önmagára és az I.r. vádlottra nézve terhelő vallomást. Végül beadványában kifogásolta az elsőfokú bíróság által súlyosító körülményként hivatkozott korrupciós bűncselekmények gyakoriságát. Ezzel kapcsolatban

arra hivatkozott a korrupciós bűncselekmények mennyisége tekintetében az elmúlt 10 év viszonylatában lényeges emelkedés nem igazolható. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az ellene emelt vádlak alóli felmentését kérte. Az I.r. vádlott beadványához csatolta felesége írásbeli tanúvallomást.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban foglalt kisebb kiegészítésekkel tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács ismételt eljárásban iratellenességet, és a helytelen ténybeli következtetéseket kiküszöbölte. A II.r. vádlott önmagát is 1-5 éves büntetési tételű bűncselekmény elkövetésével vádolta. A hivatali visszaélést megalapozó tényállási rész tekintetében azonban indítványozta annak kiegészítését az adott bűncselekmény törvényi tényállási elemeire történő utalással. Pontosította az I.r. vádlott korrupciós bűncselekményének jogi minősítését, mely helyesen a Btk.294.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont aa) alpont. Ítéletszerkesztési hibaként rótt fel a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának, hogy nem tüntette fel a pertörténet részben a hatályon kívül helyező, illetve a hatályon kívül helyezett határozatokat, lényegében nem utalt a megismételt eljárásra. Kifejtette, hogy az I.r. vádlott cselekménye 2-11 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, annak társadalomra veszélyessége kiemelkedő. A II.r. vádlott esetében korlátlan enyhítésre van lehetőség, azonban ezen vádlott személyi körülményeire figyelemmel az nem indokolt. Ezért az I.r. vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabását, míg a II.r. vádlott esetében börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabását és annak próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

A I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írtakkal együtt fenntartotta. Utalt arra, hogy a jelen ügyben eljáró másodfokú tanács helyezte hatályon kívül a korábbi ítéletet, melyben az elsőfokú bíróság arra következtetésre jutott, hogy a II.r. vádlott vallomásai folyamatos változása folytán jutott el odáig, hogy az I.r. vádlottra nézve korrupciós ügyben terhelő vallomást tett. A védői álláspont szerint a felülbírálat alatt álló elsőfokú ítélet alapvető problémája a II.r. vádlott vallomásának elfogadása. A vádalkut kötött személy vallomásában ugyanis komoly fejlődés tapasztalható. 2014. október 16-tól már tényleg következetes vallomása, azonban azt megelőző nyilatkozataiban ez nem volt így. Ráadásul a vallomása pont olyan módon változott, ahogy a fiának a tanúvallomásai is. A ZsR. elleni ügyben tökéletesen kirajzolódik a II.r. vádlott jellemrajza, hogy mi volt a célja, mit miért tett, hogy elsősorban pénzéhez akart jutni, utána eldugni próbálta az alkatrészeket. Feltűnő az ügyben a II.r. vádlott fia és a II.r. vádlott vallomásainak egyezősége. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a II.r. vádlott vallomása pont annyira lehet igaz, mint hamis, de ilyen esetben - az eljárási szabályok szerint - felmentő rendelkezést kell hozni. Nem fordult elő az eljárás során, hogy egyidőben, vagy közvetlenül egymást követően tett volna vallomást a II.r. vádlott és a fia. Egymás vallomását mindig megismerték, a fiú akkor tagadta meg a vallomást, amikor az apja is, majd amikor az apja megszólalt az ügyben akkor utána ő is vallomást tett. A .. Törvényszék Katonai Tanácsa a korábbi eljárásban érzékelte, hogy az ügynek lehetnek olyan mozgatórugói, amelyet a büntetőeljárás nem tárt fel. A II.r. vádlott az önmagára, valamint az I.r. vádlottra nézve is terhelő vallomás megtételével nem kockáztatott semmit, hiszen ezután szabadlábra került. Álláspontja szerint fontos lett volna feltárni a II.r. vádlott anyagi körülményeit. Volt-e annyi pénze, hogy zsebből ki tudja fizetni az I.r. vádlottat. Ezért elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, másodsorban az iratok tartalma alapján a tényállás megváltoztatására, és az I.r. vádlott felmentésére, míg harmadlagosan enyhítésre, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt. Enyhítő körülményként utalt arra, hogy az I.r. vádlott nő, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, valamint, hogy a jelen büntetőeljárás kapcsán elvesztette a munkáját. További enyhítő körülmény a jelentős időmúlás.

A II.r. vádlott védője perbeszédében utalt arra, hogy ügyfelének beismerő vallomása alapozta meg, hogy a jelen ügyben egyáltalán marasztalásra került sor. Egyetértett azonban az I.r. vádlott védőjével abban, hogy eltúlzottan súlyos büntetések kerültek kiszabásra. Védence feltáró jellegű beismerő vallomást tett, amely a tényállás alapját képezte. Ezen túlmenően jelentős időmúlás következett be, és kiskorú eltárásáról is gondoskodnia kell. Indítványozta, hogy a másodfokú íráság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védencével szemben megrovás intézkedést alkalmazzon.

A katonai ügyész, az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I.r. vádlottnak és védőjének a hatályon kívül helyezésre, illetve felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A korábbi elsőfokú eljárásban a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. március 21. napján kihirdetett Kb.I.75/2015/26. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntetében, és ezért 30 nap katonai fogdában végrehajtandó elzárásra, és 2 évre a hadnagyi rendfokozatba történő visszavetésre ítélte. Kötelezte az I.r. vádlottat 79.450,- ft bünyügyi költség megfizetésére, míg őt az ellene a Btk.305.§ (1) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. ... II.r. vádlottat a Btk. 296.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 28. napján kihirdetett 6.Kbf.72/2016/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Elrendelte, hogy a megismételt eljárást a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le. Az ítéltábla katonai tanács megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés c) és d) pontja alapján megalapozatlan, és a megismételt eljárásra vonatkozóan azt az iránymutatást adta, hogy ismételt ki kell hallgatni a vádlottakat, és releváns tanúkat. A megvizsgált bizonyítékokat a logika szabályai szerint kell értékelni, továbbá az indokolási kötelezettségnek maradéktalanul eleget kell tenni.

A megismételt másodfokú eljárásban Leszko András I.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának eljáró tanácsával szemben a Be.21.§ (3) bekezdés c) pontja alapján kizárási indítványt terjesztett elő. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság másik tanácsa a 2018. február 14. napján kelt 4.Kbki.10.0..../2018/3. számú végzésével a jelen büntetőügyben eljáró tanács tagjai katonai bírák kizárását megtagadta.

A másodfokú bíróság a felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az ítéltábla katonai tanácsa a vádlotti kizárási indítványhoz kapcsolódóan megjegyzi, hogy korábbi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező határozata nem korlátozta a megismételt eljárás során tárgyaló elsőfokú bíróságot abban, hogy milyen határozatot hozzon. A hatályon kívül helyezéssel és az új eljárásra utalással az elsőfokú bíróságnak ismét megnyílt lehetősége a bizonyítékok értékelésére és a mérlegelésre. A másodfokú bíróság korábbi hatályon kívül helyező határozatában nem adott, és nem is adhatott iránymutatást arra, hogy a bizonyítékokat miként mérlegelje az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, az alapeljárásban és a megismételt eljárásban felmerült bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az I.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését.

A II.r. vádlott a tárgyaláson vallomást nem kívánt tenni, csupán felelősségét elismerő rövid nyilatkozatot tett. A nyomozás során a 2013. december 3-át megelőző gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvei nem érintették a jelen eljárást. 2013. december 3-án azonban az I.r. vádlottra terhelő vallomást tett, és azt a teljes eljárás során fenntartotta. A 2014. január 16-i vallomásában azonban önmagára nézve terhelő beismerő vallomást tett, amely terhelő volt az I.r. vádlottra nézve is. A hivatali bűncselekményen kívül ekkor először kívül tett említést először arról, hogy közöttük pénz átadásra került sor, és vallomását ilyen tartalommal tartotta fenn.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa az ügyben igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, és ítélete 6. oldal közepétől a 18. oldal végéig egyenként értékelte az általa megismert bizonyítékokat, majd a 19. oldaltól a 25. oldal 5. bekezdéséig elvégezte a már értékelt bizonyítékok összevetését, a közöttük mutatkozó ellentmondások feloldását. Nem tévedett a törvényszék katonai tanács, amikor az I.r. vádlott teljes tagadásával és az ő vallomását alátámasztó egyéb bizonyítékokkal szemben a történeti tényállást a II.r. vádlott önmagára, valamint az I.r. vádlottra nézve is terhelő vallomására, II.r. vádlott fia, MB., részben az I.r. vádlott rendőr kollégái, de különösen T.Cs. tanú vallomásaira, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra közöttük is elsődlegesen a híváslisták adataira alapozta. A megismételt eljárásban a katonai tanács a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak megfelelően eljárva teljes körű bizonyítást folytatott le, és a logika szabályainak megfelelően értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság nem elégedett meg csupán az I.r. és II.r. vádlottak vallomásainak értékelésével, és tartalmi ütköztetésével, hanem minden releváns bizonyítékot bevont a bizonyítás körébe. A nagyszámú közvetett bizonyíték alapján ellenőrizte a vádlottak szavahihetőségét, és állapított meg végül terhelő történeti tényállást.

Az I.r. vádlott és védője a másodfokú eljárásban előterjesztett beadványaikban megalapozatlanságra hivatkozva ténylegesen külön-külön értékelték a bizonyítási eljárás során megismert, és az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékokat az I.r. vádlottra nézve terhelő bizonyítékokból azt a következtetést levonva, hogy azok nem alkalmasak a vádlott bűnösségének megállapítására. Ezzel szemben az elsőfokú katonai tanács az általa megismert egyes bizonyítékok összevetését követően épp a II.r. vádlott önmagára nézve is terhelő vallomásai, II.r. vádlott fia tanúnak az I.r. vádlottra nézve terhelő vallomásaira alapozta a tényállást. Mindezt közvetve alátámasztotta a rendőr tanúk, de különösen T.Cs. vallomásai, az I.r. vádlottnak 1. sz. tanúval fennállt kapcsolatának jellege, de a híváslisták adataiból levont következtetése is. Megállapítható volt, hogy az I.r. vádlott vagy 1. sz. tanú útján vagy közvetlenül a II.r. vádlottat az ellenőrzések időpontjából és tartalmáról értesítette, ami ellentétes a szakmai szabályaival. Alátámasztotta az a tény, hogy az I.r. vádlott ellenőrzése során a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ által keresett tárgyak nem kerültek elő, bár azok nyilvánvalóan a II.r. vádlott bontójában voltak, majd ugyanezen tárgyak tekintetében a megyei rendőr főkapitányság által folytatott akció már eredményre vezetett. Mindezek olyan bizonyítékok, illetve bizonyított tények és körülmények, amelyek az I.r. vádlott védekezését cáfolják. A hivatkozott bizonyítékok egymást alátámasztják, egymáshoz kapcsolódnak, így az I.r. vádlott terhére szóló bizonyítékok a II.r. vádlott, valamint fia vallomása mellett zárt logikai láncot alkotnak.

Ezen túlmentően foglalkozott az elsőfokú katonai tanács a terhelő bizonyítékok körében jelentkező ellentmondásokkal és azokat feloldotta. Foglalkozott a II.r. vádlottnak a korrupciós bűncselekmény tekintetében tett mind önmagára, mind az I.r. vádlottra nézve terhelő vallomásai körülményeivel, illetve azzal a kérdéssel, hogy mennyiben érthette meg a II.r. vádlott számára beszámolni a hatóságok előtt a vesztegetési pénz átadásáról.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak (323.§ (3) bekezdés), és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott le. Az I.r. vádlott és védője a hatályon kívül helyezésre és felmentésre irányuló fellebbezéseiket az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságára hivatkozva terjesztették elő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a katonai tanács teljes körű bizonyítást folytatott le, és a levont következtetései a logikai szabályainak megfelelnek. Mind a vádlotti, mind a védői beadvány ténylegesen az egyes az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékok újra értékelésére irányul.

Az I.r. vádlott és védője ugyan a másodfokú eljárásban bizonyítási indítványokat terjesztettek elő, azonban a másodfokú katonai tanács ezeket elutasította. Így az I.r. vádlott feleségének tanúként történő kihallgatását nem látta indokoltnak, mert nincs olyan releváns körülmény, amelyre vonatkozóan az I.r. vádlott felesége nyilatkozhatna. 1. sz. tanú szerepe az ügyben az elsőfokú eljárásban már megismert bizonyíték folytán is bizonyítást nyert. Az előterjesztett magán könyvszakértői véleménnyel, valamint a II.r. vádlottat is érintő párhuzamos eljárások határozataival, illetve jegyzőkönyveivel kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet a további eljárások anyagából a releváns tényeket rögzíti. Az elsőfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás tényszerű adataival szemben általános tartalmú hivatkozások, mint a II.r. vádlottnak a párhuzamos eljárásokból megismerhető jellemrajza nem bírnak relevanciával. A II.r. vádlott vállalkozásának ismeretében azon körülmény tekintetében, hogy II. tényállási pontban írt cselekmény elkövetésének napján a II.r. vádlottnak lehetett-e 300.000,- forintja az I.r. vádlott megvesztegetésére, a csatolt magán szakértői vélemény bizonyító erővel nem bír. Annak megcáfolására nem alkalmas. Ezen túlmentően a tanúként kihallgatni indítványozott V.Zs. és K.P. vallomásától érdemi eredmény nem várható, az I.r. és II.r. vádlottak vád tárgyává tett cselekményeire vonatkozóan érdemi vallomást nem tudnak tenni, így tanúként történő kihallgatásuk csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

A másodfokú bíróság nem értett egyet I.r. vádlott védőjének azon érvelésével, hogy II.r. vádlott önmagára, illetve vádlott társára tett terhelő vallomását, vádalku keretében tette meg, ami ezért kétségesse teszi szavahihetőségét, az általa előadottak valódiságát. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság arra kíván utalni, hogy a büntetőeljárás törvényességének vizsgálata során abból a vélelemből kell kiindulni, hogy az eljáró hatóságok törvény által előírt kötelességeiket teljesítik. Az eljárás törvényessége tekintetében, tehát az a vélelem állítható fel, hogy az eljárás a törvényi előírásoknak megfelel. Ez jelen esetben azt jelenti, hogy a vádlott a hamis vádra történő figyelmeztetést követően valós tartalommal teszi meg vallomását, és nem történik olyan jogellenes befolyásolás a hatóság részéről, hogy valótlanul vádlott társát bűncselekmény elkövetésével vádolja. E vélelem nyilván megdönthető, amennyiben ennek ellentmondó tények kerülnek feltárára. A másodfokú bíróság ugyanakkor nem látott arra bizonyítékot, ami alátámasztotta volna I.r. vádlott védője által felállított koncepciót, a védőnek nem sikerült felsorakoztatnia olyan érveket, amely alapján arra lehetett volna következtetni, hogy II.r. vádlott a hatóság ráhatására vádolta volna hamisan I.r. vádlottat, továbbá, hogy a hatóságnak érdeke származott volna abból, hogy I.r. vádlott büntetőjogi marasztalásra kerüljön. Az I.r. vádlott védője a II.r. vádlott szavahihetőségével

kapcsolatban próbált kételyt támasztani, de olyan konkrét tények nem merültek fel, amelyek miatt az eljárás törvényességének védelme megdöntésre kerülhetett volna.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is.

Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor Leszko András r. százados c. őrnagy I.r. vádlott bűnösségét a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében megállapította. Nem tévedett továbbá akkor sem, amikor ... II.r. vádlott bűnösségét a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa osztotta a törvényszéknek az elsőfokú ítélet 25. oldal végén, 26. oldal elején kifejtett jogi álláspontját. A másodfokú bíróság nem értett egyet az I.r. vádlott védőjének azon álláspontjával, hogy nem jelentett jogtalan előnyt, hogy az I.r. vádlott az ellenőrzésről előre tájékoztatta a II.r. vádlottat. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a meglévő bizonyítékok alapján egyértelműen állást tudott foglalni a szükséges következtetést le tudta vonni. Nem véletlen, hogy amikor a megyei rendőrfőkapitányság az ügyet magához vonta akkor került sor nagyszámú büntetendő cselekmény feltárására, míg az I.r. vádlott által vezetett szervezeti egység munkája során az nem történt meg.

Az I.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése részben alapos. A II.r. vádlott védőjének az enyhítésre, míg a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel ítéletében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az I.r. vádlottal szemben - halmazati büntetésül - börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki, és a tartamának meghatározásakor eltért a középértékes büntetéskiszabástól. Az alacsonyabb tartamú szabadságvesztést megfelelően indokolja az, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményeket 2012-ben és 2013-ban követte el a bekövetkezett időmúlás nyomatékos enyhítő körülmény. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a szabadságvesztéssel arányos tartamban közügyektől eltiltás mellékbüntetést is kiszabott, hiszen a rendőri nyomozó vádlott súlyosan sértette a bűnüldözés érdekeit, amikor a korrupciós bűncselekménye során akadályozta a bűncselekmények feltárását, amelynek üldözése lett volna a feladata. Nem kétséges, hogy méltatlanná vált ezzel a közügyek gyakorlására. Megállapította azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az ügyben az elsőfokú ítélet kihirdetésétől számítva is további értékelendő időmúlás következett be, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést három évi börtönbüntetésre, míg a mellékbüntetést három évi közügyektől eltiltásra enyhítette. Nem tévedett a törvényszék katonai tanácsa, amikor az I.r. vádlottal szemben 300.000,- Ft erejéig vagyonelkobzást is alkalmazott, hiszen ez az összeg az adott vagyoni előny tárgyát képezte.

A másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a II.r.vádlott tekintetében a kiszabott büntetés megváltoztatására. Nem kétséges, hogy a bűnösség megállapítására mindkét vádlott esetében az ő teljes körű feltáró jellegű beismerő vallomása alapján került sor, azonban esetében ez a körülmény a pénzbüntetés kiszabásával értékelésre került. A II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetésnél a napi tételek száma tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát, míg a napi tételek összege igazodik a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz.

Összességében az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben ezek a büntetések szolgálják megfelelően a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat. Ezért sem a katonai ügyésznek a súlyosításra, sem a II.r. vádlott védőjének az enyhítésre és intézkedés alkalmazására, sem pedig az I.r. vádlottnak és védőjének a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 4.

dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. április 4.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: